

6.3.5 Konstitutionen

Ifølge Den Sydarabiske Kirkes første konstitution, som trådte i kraft ved indvielsesgudstjenesten den 8. januar 1961¹, bestod medlemmerne af denne kirke af følgende:

- 1 Alle indbyggere i Sydarabien på betingelse af, at de er døbt og anerkender konstitutionen tillige med deres børn.
- 2 Alle, som bekender deres tro på Jesus som Kristus og ved dåben er modtaget i dets medlemskab.

Kirkens grundlæggende dogmer var i overensstemmelse med den universelle kirkes tro på én Gud, Faderen, Sønnen og Helligånden og kan sammenfattes i følgende overskrifter:

- Kirken tilbeder Gud, der har åbenbaret sig i menneskelig skikkelse i Jesus Kristus, Hans Søn ved Helligåndens kraft.
- Kirken forkynder lydighed mod Jesus Kristus som Herre og Frelser i overensstemmelse med Helligåndens vejledning, Jesu Kristi forsonende død og opstandelse, og frelse af nåde ved tro på Ham og en ny fødsel ved Helligånden.
- Kirken arbejder med på at sprede Guds Rige blandt alle folkeslag.
- Kirken anerkender Biblen, der består af Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente, der er inspireret af Gud og åbenbarer alt, hvad der er nødvendigt til frelse.
- Kirken anerkender den Apostolske Trosbekendelse og den Nicænske Trosbekendelse som to trosbekendelser, der er nedarvet fra tidligere generationer, og som udtrykker den tradition, kirken er en del af.
- Endelig forbeholder kirken sig ret til i overensstemmelse med Guds ord og Helligåndens vejledning at nyformulere sin tro, når som helst det måtte være nødvendigt.

Med hensyn til kirkens gudstjeneste formulerede man sig ganske løst ved at henvise til, at "kirkens liv centrerer omkring dens gudstjeneste, i hvilken Gud taler med sit folk gennem Ord og Sakramenter, og de taler med Ham gennem bøn og lovprisning." Det blev understreget, at kirken havde de to sakramenter, dåb og nadver, og dens medlemmer blev henvist til jævnlige at gøre brug af nadverens sakramente som nådemiddel.

Alle kirkens medlemmer blev anset som en del af det almindelige præsteskab, men samtidig pegede man også på, at der i kirken er et særligt præsteskab, og man bad Helligånden om råd og vejledning til at kalde, uddanne og ordinere disse præster samt fastsætte deres opgaver og pligter.

6.3.6 Debatten om konstitutionen

Forud for indvielsesgudstjenesten den 8. januar 1961 og den dermed fremlagte konstitution, var der gået en længere forhandling i Aden, i Edinburgh og i København - samt i et fællesudvalg bestående af den skotske og danske bestyrelse. Desuden havde man indhentet kommentarer til de forudgående udkast til konstitution fra teologer som dr. *Kenneth Cragg*, biskop *Jens Christensen* og den iranske biskop *Dequani Tafti*.

Pennefører for arbejdet i Aden med at udarbejde denne konstitution var dr. Calderwood, der havde erfaringer fra Kenya med at etablere en ny kirke. Hans kendskab til den muslimske kontekst var meget begrænset - såvel teologisk som sprogligt. Hans erfaringer fra Kenya skinner da også igennem i den endelige konstitution. Det drejer sig i høj grad om henvisningen til kirkens dogmatiske grundlag.

Arbejdet med konstitutionen blev ikke lettere af, at der skulle tages hensyn til såvel en luthersk (dansk) som en presbyteriansk (skotsk) teologisk tradition kombineret med de nye arabiske kristnes kristendomsopfattelse. Når det var vigtigt også at tage hensyn til de europæiske traditioner, så skyldtes det kirkefællesskabet, der indeholdt et fællesskab om præster. Det betød således, at en missionær, der var ordineret som dansk præst, skulle kunne gøre tjeneste i Den Sydarabiske Kirke uden at komme i konflikt med sit danske præsteløfte. For at sikre sig dette, bad DMS' bestyrelse om en forhandling med de danske

biskopper om konstitutionen.² Den fandt sted i januar 1963. Det har ikke været muligt i de tilgængelige kilder at finde noget referat fra mødet, men man må gå ud fra, at biskopperne har sanktioneret konstitutionen al den stund, at den danske lutherske præst Verner Tranholm-Mikkelsen vedblev med at tjene som præst i Den Sydarabiske Kirke, indtil han i oktober 1965 vendte tilbage til Danmark, hvor han uden hindring kunne fortsætte som dansk præst.

Det blev Verner Tranholm-Mikkelsen, der ankom til Aden fra sproglæsning i Cairo, ca. en måned efter indvielsen af Den Sydarabiske Kirke, der kom til at forestå det omfattende arbejde med at revidere konstitutionen.

I en omfattende afhandling gennemgik han de vanskeligheder, som efter hans mening lå gemt i den foreløbige konstitution.³ Et centralt punkt i hans kritik er brugen af ordene i medlemsparagraffen "alle, som bekender deres tro på *Jesus som Kristus*". Han skriver:

"Dette udtryk er i vores situation så intetsigende, at også det bliver vrøvl. Enhver muslim er nemlig parat til at kalde Jesus for Kristus, blot uden at vide, hvad det indebærer. Insisterer man på en kort bekendelse som betingelse, må den være mere betydningsfuld, dvs. lyde enten "Jesus som Herre" eller "Jesus som Guds Søn". Og begge dele skurer slemt i en muslims ører. Jeg har faktisk fået bekræftet, at det er araberne, der har fået dette udtryk "Jesus som Kristus" ind, fordi de andre udtryk er for stærke. Men en kirke må ikke neddæmpe sin bekendelse på den måde. Jeg kan ikke døbe nogen på bekendelsen "Jesus som Kristus" medmindre det indebærer, at han er Guds Søn og Herre....."

Det er en væsentlig religionsteologisk pointe, Verner Tranholm-Mikkelsen her rammer, og som man kan undre sig over, at Kenneth Cragg ikke er faldet over. Men det skyldes formodentlig, at Kenneth Cragg i sit svar var mere optaget de dogmatiske formuleringer, der udbygger og fortolker selve formuleringen i "medlemsparagraffen".⁴

I "Doctrinal Basis of the Church of South Arabia"⁵ fra 1965, som blev godkendt som grundlag for kirken efter prøveperioden, fik Verner Tranholm-Mikkelsen ændret formuleringen, så den kom til at lyde således: "*Medlemmer af denne kirke er alle personer, som er blevet døbt i Navnet: Faderens, Sønnens og Helligåndens, som tilslutter sig den og ikke afviser deres tro på Gud og deres tiltro til Jesus Kristus som deres eneste frelser og vejleder*" (min oversættelse).

---

2 2 Brev af 26. februar 1962 fra Erik W. Nielsen til biskop W. Westergaard Madsen (RA)

3 3 Afhandlingen, der er dateret 5. december 1962, er formodentlig sendt til Erik W. Nielsen. Der foreligger ikke noget følgebrev, men afhandlingen er arkiveret sammen med en række af Erik W. Nielsens andre dokumenter (RA)

4 4 Brev af 30. september 1960 fra Kenneth Cragg til Erik W. Nielsen (RA)

5 5 Doctrinal Basis of the Church of South Arabia - udarbejdet af Verner Tranholm-Mikkelsen - Skr. 61/1965 (RA) - min oversættelse